

DECRET 12/17.- Barcelona, 5 de maig de 2017

NORMES DIOCESANES PER A LA CONSTRUCCIÓ I ADMINISTRACIÓ DE CINERARIS / COLUMBARIS

Atès que en totes les religions i cultures, el respecte als morts és signe de devoció i de sentiments d'humanitat; que a l'Antic Testament, els israelites consideraven el respecte als morts com una mostra de pietat i un signe de la benedicció divina i que, per això, tenien com un deure sagrat donar sepultura i interpretaven com una desgràcia el que les restes mortals d'una persona quedessin sense sepultura (Is 34, 3; Salm 79,2; Ecl 6, 3);

Tenint en compte que en la tradició cristiana, aquest respecte per als cossos dels germans difunts s'aprofundeix, en considerar-los santificats per la presència de l'Esperit Sant i destinats a la resurrecció i que el record i la veneració dels cossos dels difunts és ocasió per a oferir a Déu pregàries i sufragis pels difunts;

Havent observat que durant segles, la cremació dels cadàvers no entrava dins els costums cristians i que, sovint, els qui empraven la cremació ho feien com una forma d'expressar la seva convicció segons la qual la mort era una fi total i definitiva de la persona;

Considerant que, actualment, el costum de la cremació s'ha estès entre persones profundament cristianes que creuen en la resurrecció i que l'Església no exclou la pràctica de la incineració, "tret que hagi estat escollida per raons contràries a la doctrina cristiana" (can. 1176, 3 del Codi de Dret Canònic);

Donat que en el número 5 de la instrucció de la Congregació per a la Doctrina de la Fe, *Ad resurgendum cum Christo*, sobre la sepultura dels difunts i la conservació de les cendres en cas de cremació, s'afirma que "la conservació de les cendres en un lloc sagrat pot ajudar a reduir el risc de sobrevenir els difunts de la pregària i el record dels familiars i de la comunitat cristiana. Així, a més, s'evita la possibilitat d'oblit i falta de respecte, que poden sobrevenir sobretot un cop passada la primera generació, així com pràctiques inconvenients o supersticioses";

PEL PRESENT DECRET, per tal d'atendre les possibles peticions dels familiars dels difunts, aprovem les següents normes -definides en 12 articles- per a la construcció i administració de cineraris/columbaris a les parròquies de l'arxidiòcesi de Barcelona:

Art. 1.- Les parròquies podran habilitar cineraris destinats a conservar les cendres dels difunts. Les esmentades instal·lacions, a més de complir la legislació civil corresponent, es regiran per les normes de l'Església universal i per la legislació canònica particular.

Art. 2.- A tenor de la normativa canònica vigent, els cineraris no podran situar-se a l'interior de cap lloc destinat al culte (can. 1242 del Codi de Dret Canònic).

Art. 3.- Els cineraris han d'estar situats en locals annexes a les esglésies i a ser possible que tinguin un accés independent i estiguin oberts als fidels per tal que puguin visitar i pregar per llurs difunts. Aquests recintes no són llocs de culte i no s'hi celebrarà l'Eucaristia ni tampoc celebracions exequials sense missa –anomenades "respons"– en ocasió de la recent defunció, o amb motiu d'aniversaris o altres motius diversos.

Art. 4.- La parròquia podrà encomanar la gestió dels cineraris a una empresa privada, mantenint sempre la propietat i el dret d'ús dels espais i en serà sempre la titular.

Art. 5.- La parròquia presentarà una sol·licitud per a la construcció d'un cinerari, sol·licitud que inclourà el projecte arquitectònic, el pressupost econòmic i les condicions que regula el funcionament, els drets i deures de l'usuari, la titularitat i el contingut del possible conveni amb l'empresa privada que en portarà la gestió.

Art. 6.- La documentació serà presentada a la Secretaria General de l'Arquebisbat i estudiada pels organismes competents de la Cúria Diocesana els quals emetran un informe amb les observacions que estimin pertinents.

Art. 7.- L'Ordinari del lloc ha d'aprovar la construcció d'un cinerari i també el contracte de la parròquia amb l'empresa.

Art. 8.- Acabada la construcció del cinerari, caldrà obtenir la llicència de l'Ordinari del lloc per a la seva benedicció i inauguració.

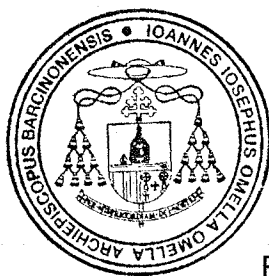
Art. 9.- Les modificacions o reformes que es vulguin realitzar en els cineraris aprovats, i les possibles modificacions del contracte de la parròquia amb l'empresa que en porti la gestió, han de ser autoritzades segons el mateix procediment previst per a la seva creació.

Art. 10.- La durada de la concessió als usuaris dels cineraris serà per un màxim de vint-i-cinc anys.

Art. 11.- En cas de rescissió del contracte per finalització del mateix o per impagament, els familiars hauran de retirar les urnes i, si no ho fan, les cendres es dipositaran en un cinerari comú, a no ser que els familiars formalitzin un altre contracte.

Art. 12.- La Secretaria General de l'Arquebisbat tindrà un registre de la documentació dels cineraris parroquials autoritzats.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Arquebisbe de Barcelona.

+ *Joan J. Omella*

† Joan Josep Omella Omella
Arquebisbe de Barcelona

Per manament del Sr. Arquebisbe

Sergi Gordo Rodríguez

Sergi Gordo Rodríguez, prev.
Secretari general i Canceller